ದಾಸವರ್ಯ ಕವಿ ಕನಕದಾಸ ವಿರಚಿತ

ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ

ಶ್ರೀಯರಸ ಗಾಂಗೇಯನುತ ಕೌಂ । ತೇಯ ವಂದಿತಚರಣ ಕಮಲದ ।

ಛಾಯತಾಂಬಕರೂಪ ಚಿನ್ಮಯ ದೇವಕೀತನಯ ॥

ರಾಯ ರಘುಕುಲವರ್ಯ ಭೂಸುರ । ಪ್ರಿಯಸುರಪುರನಿಲಯ ಚೆನ್ನಿಗ ।

ರಾಯಚತುರೋಪಾಯ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 1

ದೇವದೇವ ಜಗದ್ಭರಿತ ವಸು । ದೇವಸುತ ಜಗದೇಕನಾಥ ರ ।

ಮಾವಿನೋದಿತ ಸಜ್ಜನಾನತ ನಿಖಿಲ ಗುಣಭರಿತ ॥

ಭಾವಜಾರಿಪ್ರಿಯ ನಿರಾಮಯ । ರಾವಣಾಂತಕ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯ ।

ದೇವ ಅಸುರವಿರೋಧಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 2

ಅನುಪಮಿತ ಚಾರಿತ್ರ ಕರುಣಾ । ವನದಿ ಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಿ ಯೋಗೀ ।

ಆನಹೃದಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿಗಮನುತ ॥

ವನಜನಾಭ ಮುಕುಂದ ಮುರಮ । ರ್ದನ ಜನಾರ್ದನ ತ್ರೈ ಜಗತ್ಪಾ ।

ವನ ಸುರಾರ್ಚಿತ ದೇವ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 3

ಕಮಲಸಂಭವವಿನುತ ವಾಸವ । ನಮಿತ ಮಂಗಳ ಚರಿತ ದುರಿತ ।

ಕ್ಷಮಿತ ರಾಘವ ವಿಶ್ವಪೂಜಿತ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಮಯ ॥

ಅಮಿತವಿಕ್ರಮ ಭೀಮ ಸೀತಾ । ರಮಣ ವಾಸುಕಿಶಯನ ಖಗವತಿ ।
ಗಮನ ಕಂಜಜನಯ್ಯ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 4

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಶಾಂತಾ । ಕಾರಾ ವಿವಿಧವಿಚಾರ ಗೋಪೀ ।
ಜಾರ ನವನೀತಚೋರ ಚಕ್ರಾಧಾರ ಭವದೂರ ॥
ಮಾರಪಿತ ಗುಣಹಾರ ಸರಸಾ । ಕಾರ ರಿಪುಸಂಹಾರ ತುಂಬುರ ।
ನಾರದಪ್ರಿಯ ವರದ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 5

ತಾಮರಸದಳನಯನ ಭಾರ್ಗವ । ರಾಮ ಹಲಧರರಾಮ ದಶರಥ ।
ರಾಮ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ॥
ಸಾಮಗಾನಪ್ರೇಮ ಕಾಂಚನ । ಧಾಮಧರ ಸುತ್ರಾಮವಿರಚಿತ ।
ನಾಮ ರವಿಕುಲಸೋಮ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 6

ವೇದಗೋಚರ ವೇಣುನಾದವಿ । ನೋದ ಮಂದರಶೈಲಧರ ಮಧು ।
ಸೂದನಾಚ್ಯುತ ಕಂಸದಾನವರಿಪು ಮಹಾಮಹಿಮ ॥
ಯಾದವೇಂದ್ರ ಯಶೋದೆನಂದನ । ನಾದಬಿಂದುಕಳಾತಿಶಯ ಪ್ರ ।
ಹ್ಲಾದರಕ್ಷಕ ವರದ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 7

ಅಕ್ಷಯಾಶ್ರಿತ ಸುಜನಜನ ಸಂ । ರಕ್ಷಣ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ।
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಕುಟಿಲದಾನವಶಿಕ್ಷ ಕುಮುದಾಕ್ಷ ॥
ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ದೇವಸಂಕುಲ । ಪಕ್ಷಜಗದಧ್ಯಕ್ಷವರನಿಟಿ ।
ಲಾಕ್ಷ ಸಖ ಸರ್ವೇಶ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 8

ಚಿತ್ರಕೂಟನಿವಾಸ ವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರ ಕ್ರತುಸಂರಕ್ಷಕ ರವಿ ಶಶಿ ।
ನೇತ್ರ ಭವ್ಯಚರಿತ್ರ ಸದ್ಗುಣಗಾತ್ರ ಸತ್ಪಾತ್ರ ॥
ಧಾತ್ರಿಜಾಂತಕ ಕಪಟನಾಟಕ । ಸೂತ್ರ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಫಲ್ಗುಣ ।
ಮಿತ್ರ ವಾಕ್ಯವಿಚಿತ್ರ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 9

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ದುರಿತತಿಮಿರ ಪ । ತಂಗ ಗರುಡತುರಂಗ ರಿಪುಮದ ।
ಭಂಗ ಕೀರ್ತಿತರಂಗ ಪುರಹರಸಂಗ ನೀಲಾಂಗ ॥
ಅಂಗದಪ್ರಿಯನಂಗಪಿತ ಕಾ । ಳಿಂಗಮರ್ದನ ಅಮಿತಾ ಕರುಣಾ ।
ಪಾಂಗ ಶ್ರೀನರಸಿಂಗ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 10

ದಾಶರಥಿ ವೈಕುಂಠನಗರಿ ನಿ । ವಾಸ ತ್ರೈಜಗದೀಶ ಪಾಪ ವಿ ।
ನಾಶ ಪರಮವಿಲಾಸ ಹರಿಸರ್ವೇಶ ದೇವೇಶ ॥

ವಾಸುದೇವ ದಿನೇಶ ಶತಸಂ । ಕಾಶ ಯದುಕುಲವಂಶತಿಲಕ ಪ ।
ರಾಶರಾನತ ದೇವ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 11

ಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನ ಪರಮಾ । ನಂದ ಹರಿ ಗೋವಿಂದ ಸನಕ ಸ ।
ನಂದ ವಂದಿತ ಸಿಂಧುಬಂಧನ ಮಂದರಾದ್ರಿಧರ ॥
ಇಂದಿರಾಪತ ವಿಜಯಸಖ ಅರ । ವಿಂದನಾಭ ಪುರಂದರಾರ್ಚಿತ ।
ನಂದಕುಲ ಮುಕುಂದ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 12

ಬಾಣಬಾಹುಚ್ಛೇದ ರಾವಣ । ಪ್ರಾಣನಾಶನ ಪುಣ್ಯನಾಮ ಪು ।
ರಾಣಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿಪುಣ ಅಣುರೇಣು ಪರಿಪೂರ್ಣ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಪತ ಸುಲಲಿತ ಸುದರ್ಶನ । ಪಾಣಿ ಪಾಂಡವರಾಜಕಾರ್ಯ ಧು ।
ರೀಣ ಜಗನಿರ್ಮಾಣ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 13

ನೀಲವರ್ಣ ವಿಶಾಲ ಶುಭಗುಣ ಶೀಲ ಮುನಿಕುಲಪಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಲೋಲ ರಿಪು ಶಿಶುಪಾಲ ಮಸ್ತಕಶೂಲ ವನಮಾಲ ॥
ಮೂಲಕಾರಣ ವಮಲ ಯಾದವ । ಜಾಲಹಿತ ಗೋಪಾಲ ಅಗಣಿತ ।
ಲೀಲ ಕೋಮಲಕಾಯ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 14

ನಾಗನಗರಿ ಧರಿತ್ರಿ ಕೋಶ ವಿ । ಭಾಗ ತಂತ್ರ ನಿಯೋಗಗಮನ ।
ರಾಗ ಪಾಂಡವರಾಜಜಿತ ಸಂಗ್ರಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ॥
ಯೋಗಗಮ್ಯ ಭವಾಬ್ಧಿ ವಿಷಧರ । ನಾಗ ಗಾರುಡಮಂತ್ರವಿದ ಭವ ।
ರೋಗವೈದ್ಯ ವಿಚಿತ್ರ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **15**

ಶ್ರೀಮದುತ್ಸಹ ದೇವನುತ ಶ್ರೀ । ರಾಮ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಸೇವಕ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸಾಷಾಂಗವೆರಗಿಯೆ ಮಾಳ್ಪೆ ಬಿನ್ನಪವ ॥
ಈ ಮಹಿಯೊಳೀವರಿಗೆ ನಾವು ಸು । ಕ್ಷೇಮಿಗಳು ನಿನ್ನಯ ಪದಾಬ್ಜ ।
ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನರುಹಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **16**

ಈಗಲೀ ಮರ್ಯಾದೆಯಲಿ ಶರ । ಣಾಗತರ ಸೇವೆಎಯೊಳು ಹೊಂಪುಳಿ ।
ಯಾಗಿ ಬಾಳುವರೇನು ಧನ್ಯರೊ ಹರ ಮಹಾದೇವ ॥
ಭೋಗಭಾಗ್ಯವ ಬಯಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ । ನೀಗಿ ನಿಮ್ಮನುಉ ಭಜಿಸಲರಿಯದ ।
ಯೋಗಿಗಳ ಮಾತೇನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **17**

ಭಕ್ತಿಸಾರದ ಚರಿತೆಯನು ಹರಿ । ಭಕ್ತರಾಲಿಸುವಂತೆ ರಚಿಸುವೆ ।
ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಬರೆದೋದಿದವರಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಪುದು ॥
ಮುಕ್ತಿಗಿದು ನೆಲೆದೋರಿಪುದು ಹರಿ । ಭಕ್ತರನು ಲಾಲಿಪುದು ನಿಜವತಿ ।
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿವಂದದಲಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **18**

ನಳಿನಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ । ಕಳೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ ಲಹರಿಯಲಿ ಭೂ ।
ತಳದೊಚ್ಚರಿಯಾದ ನಾಮಾಮೃತ ಸಮುದ್ರದಲಿ ॥
ಬಳಸುವರು ಸತ್ಕವಿಗಳಿವರಗ್ಗಳಿಕೆ ಎನಗಿನಿತಿಲ್ಲ ಸನ್ಮತಿ ।
ಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 19

ಗಿಳಿಯಮರಿಯನು ತಂದು ಪಂಜರ । ದೊಳಗೆ ಪೋಷಿಸಿ ಕಲಿಸಿ ಮೃದು ।
ನುಡಿಗಳನು ಲಾಲಿಸು ಕೇಳ್ವ ಪರಿಣತರಂತೆ ನೀನೆನಗೆ ॥
ತಿಳುಹು ಮತಿಯನು ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಮೊಳಗುವಂದದಿ ನಿನ್ನ ನಾಮಾ ।
ವಳಿಯ ಪೊಗಳಿಕೆಯಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 20

ಪೊಗಲಳೆವೇ ನಿನ್ನ ನಾಮದ । ಸುಗುಣ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ ಕಥನವ ।
ನಗಣಿತೋಪಮ ಅಮಿತ ವಿಕ್ರಮಗಮ್ಯ ನೀನೆಂದು ॥
ನಿಗಮತತಿ ಕೈವಾರಿಸುತ ಪದ । ಯುಗವ ಕಾಣದೆ ಬಳಲುತಿದೆ ವಾ ।
ಸುಕಿಶಯ ಸರ್ವೇಶ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 21

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣ ಪುಣ್ಯದ ಹಾದಿಯನು ನಾನರಿಯೆ ತರ್ಕದ ।
ವಾದದಲಿ ಗುರುಹಿರಿಯರರಿಯದ ಮೂಢಮತಿ ಎನಗೆ ॥

ಆದಿಮೂರುತಿ ನೀನು ನೆರೆ ಕರುಣೊ । ದಯನು ಹೃದಯಾಂಗಣದಿ ಜ್ಞಾ ।
ನೋದಯವೆನಗಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 22

ಹರಿವರಿತು ತಾಯ್ತನ್ನ ಶಿಶುವಿಗೆ । ಒಸೆದು ಮೊಲೆ ಕೊಡುವಂತೆ ನೀ ಪೋ ।
ಷಿಸದೇ ಬೇರಿನ್ನಾರು ಪೋಷಕರಾಗಿ ಸಲಹುವರು ॥
ಬಸಿರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ । ಪಸರಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನೀನೆಂ ।
ದುಸುರುತಿವೆ ವೇದಗಳು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 23

ಇಬ್ಬರಣುಗರು ನಿನಗೆ ಅವರೊಳ । ಗೊಬ್ಬಮಗನೀರೇಳು ಲೋಕದ ।
ಹೆಬ್ಬೆಳೆಸು ಬೆಳೆವಂತೆ ಕಾರಣಕರ್ತನಾದವನು ॥
ಒಬ್ಬ ಮಗನದ ಬರೆದ ಕರಣಿಕ ರಿಬ್ಬರೀ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧರು ।
ಹಬ್ಬಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 24

ಸಿರಿಯು ಕುಲಸತಿ ಸುತನು ಕಮಲಜ । ಹಿರಿಯ ಸೊಸೆ ಶಾರದೆ ಸಹೋದರಿ ।
ಗಿರಿಜೆ ಮೈದುನ ಶಂಕರನು ಸುರರೆಲ್ಲ ಕಿಂಕರರು ॥
ನಿರುತ ಮಾಯೆಯು ದಾಸಿ ನಿಜಮಂ । ದಿರವಜಾಂಡವು ಜಂಗಮಸ್ಥಾ ।
ವರುಕುಟುಂಬಿಗ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 25

ಸಾಗರನ ಮಗಳರಿಯದಂತೆ ಸ । ರಾಗದಲಿ ಸಂಚರಿಸುತಿಹ ಉ ।
ದ್ಯೋಗವೇನು ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣವಿಲ್ಲಲೋಕದಲಿ ॥
ಭಾಗವತರಾದವರ ಸಲಹುವ । ನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವುದು ಈ ಭವ ।
ಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗಿಸದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 26

ಹಸ್ತಿವಾಹನನಾದಿಯಾದ ಸ । ಮಸ್ತ ದೇವನಿಕಾಯಾದೊಳಕೆ ಪ್ರ ।
ಶಸ್ತನಾವನು ನಿನ್ನ ವೋಲ್ ಶರಣಾಗತರ ಪೊರೆದೆ ॥
ಹಸ್ತ ಕಲಿತ ಸುದರ್ಶನದೊಳರಿ । ಮಸ್ತಕವನಿಳುಹುವ ಪರಾಪರ ।
ವಸ್ತುವಲ್ಲವೆ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 27

ಹಗೆಯರಿಗೆ ವರವೀವರಿಬ್ಬರು । ತೆಗೆಯಲರಿಯರು ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ।
ತೆಗೆದು ಕೊಡುವ ಸಮರ್ಥರಾರೀ ಜಗಕೆ ನಿನ್ನಂತೆ ॥
ಸುಗುಣರಿನ್ನಾರುಂಟು ಕದನವ । ಬರೆದು ನಿನ್ನೊಳು ಜೈಸುವವರೀ ।
ಜಗದೊಳುಂಟೇ ದೇವ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 28

ಸುಮನರಸ ವೈರದಲಿ ಕೆಲಬರ । ಕುಮತಿಗಳು ತಪದಿಂದ ಭರ್ಗನ ।
ಕಮಲಜನ ಪದಯುಗವ ಮೆಚ್ಚಿರಿ ವರವ ಪಡೆದಿಹರು ॥
ಸಮರಮುಖದೊಳಗುಪಮೆಯಲಿ ವಿ । ಕ್ರಮದಿ ವೈರವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ।
ಅಮರಪದವಿಯನಿತ್ತೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 29

ಬಲಿಯ ಬಂಧಿಸಿ ಮೊರೆಯಿಡುವ ಸತಿ । ಗೊಲಿದು ಅಕ್ಷಯವಿತ್ತು ಕರುಣದಿ ।

ಮೊಲೆಯುಣಿಸಿದ ಬಾಲಕಿಯ ಪಿಡಿಸುವನಪಹರಿಸಿ ॥

ಶಿಲೆಯ ಸತಿಯಳ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಪುರದ । ಲಲನೆಯರ ವ್ರತಗೆಡಿಸಿ ಕೂಡಿದ ।

ಕೆಲಸವುತ್ತಮವಾಯ್ತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **30**

ಕರಿಯ ಕಾಯ್ದಾ ಜಲದಿ ಮಕರಿಯ । ತರಿದು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಕನ ಸೀಳ್ದಾ ।

ತರಳನನು ತಲೆಗಾಯ್ದು ಶಕಟಾಸುರ ಹತಮಾಡಿ ॥

ದುರುಳಕಂಸನ ಕೊಂದು ಮಗಧನ ಮುರಿದು ವತ್ಸನ ಸಂಹರಿಸಿ ಖರ ।

ಹರಣವನು ಹಿಂಗಿಸಿದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **31**

ಶಿಶುತನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿ ಕೆಲಸುರರನು ಸಂಹರಿಸಿ ಚಕ್ರವ ।

ಬಿಸುಟು ಯೌವನಕಾಲದಲಿಯಾ ಪಾಂಡು ಸುತರಿಂದ ॥

ವಸುಮತಿಯ ಭಾರವನಿಳುಹಿ ಸಾ । ಹಸದಿ ಮೆರೆದವನಾಗೆ ನೀ ಮೆ ।

ಚ್ಚಿಸಿದೆ ತ್ರಿಜಗವನ್ನೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **32**

ಎಲ್ಲರಲಿ ನೀನಾಗಿ ಸುಮನಸ । ರಲ್ಲಿ ಅತಿಹಿತಿನಾಗಿ ಯಾದವ ।

ರಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವನಾಗಿ ದಾನವರಲ್ಲಿ ಹಗೆಯಾಗಿ ॥

ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕೈ । ಯಲಿ ಕೌರವ ಕುಲವನೆಲ್ಲವ ।

ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನಹುದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ । 33

ನರಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ರಣದೊಳು । ತುರಗ ನೀರಡಿಸಿದರೆ ವಾರಿಯ ।

ಸರಸಿಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಯ ಕೈಲಿ ಸೈಂಧವನ ॥

ಶಿರವನು ಕೆಡುಹಿಸಿ ಅವನ ತಂದೆಯ । ಕರತಲಕೆ ನೀಡಿಸಿದೆ ಹರಹರ ।

ಪರಮಸಾಹಸಿ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 34

ಬವರದಲಿ ಖತಿಗೊಂಡು ಗದೆಯೊಳು । ಕವಿದು ನಿನ್ನಶ್ರುತಾಯಧನು ಹೊ ।

ಕ್ಕವಘಡಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ತನ್ನಾಯುಧದಿ ತಾ ಮಡಿದ ॥

ವಿವರವೇನೋ ತಿಳಿಯೆ ಈ ಮಾ । ಯವನು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಾ।

ಯುವನು ಬಲ್ಲವರುಂಟೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 35

ಇಳೆಗೆ ಪತಿಯಾದವನು ಯಾದವ । ರೊಳಗೆ ಬಾಂಧವ ನಿನಗೆ ಸೋದರ ।

ದಳಿಯನಾದಭಿಮನ್ಯುವನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆ ಕೊಳಗುಳದಿ ॥

ಅಳಲಿನಬುಧಿಯಳದ್ದಿತಂಗಿಯ ।ಬಳಲಿಸಿದೆ ಕುಲಗೋತ್ರ ಬಾಂಧವ ।

ರೊಳಗೆ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 36

ತಾಯನಗಲಿದ ತನಯನೀ ರಾ । ಧೇಯನೊಳು ರಹಸ್ಯದಲಿ ಕುಲ ।
ತಾಯವನು ನೆರೆ ತಿಳುಹಿ ಅರ್ಜುನನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆ ॥
ಮಾಯಾಮಂತ್ರದ ಕುಟಿಲಗುಣದ । ನ್ಯಾಯವೋ ಇದನ್ಯಾಯವೋ ನೀ ।
ನ್ಯಾಯವನು ನೀ ಬಲ್ಲೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 37

ಕೊಲ್ಲುಬಗೆದವನಾಗಿ ನೀ ಹಗೆ । ಯಲ್ಲಿಸಖ್ಯವ ಬೆಳೆಸದು ಹಿತ ।
ವಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಗುಣವ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಯದುಕುಲದಿ ॥
ಗೊಲ್ಲನಾರಿಯರೊಳು ಪ್ರವರ್ತಕ । ನಲ್ಲವೇ ಭಾವಿಸಲು ಲೋಕದೊ ।
ಳೆಲ್ಲರೂ ಸರಿ ನಿನಗೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 38

ಮಗನ ಕೊಂದವನಾಳುವಂತಾ । ಸುಗುಣೆಯರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ।
ಸೊಗಸುಗಾತಿಯವರ ಮೋಹದ ಬಲೆಗೆ ವಿಟನಾಗಿ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ರತಿಕಲೆಗಳಲಿ ಕೂ । ರುಗರ ನಾಟಿಸಿ ಮೆರೆದು ನೀನಿ ।
ಜಗಕೆ ಪಾವನನಾದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 39

ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ । ನೀನೊಲಿಯದಿನ್ನಿದಿಲ್ಲದಕನು ।
ಮಾನವುಂಟೇ ಭ್ರಮರಕೀಟನ್ಯಾಯದಂದಲಿ ॥
ನೀನೊಲಿಯೆ ತೃಣ ಪರ್ವತವು ಪುಸಿ । ಯೇನು ನೀ ಪತಿಕರಿಸೆ ಬಳಿಕಿ ।

ನ್ನೇನು ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 40

ಎಷ್ಟು ಮಾಡಲು ಮುನ್ನತಾ ಪಡ । ದಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಲೋಕದೊಳುಮತಿ ।
ಗೆಟ್ಟ ಮಾನವರಾಡುತಿಹರಾಮಾತದಂತಿರಲಿ ॥
ಪಟ್ಟವಾರಿಂದಾಯ್ತು ಧ್ರುವನಿಗೆ । ಕೊಟ್ಟ ವರ ತಪ್ಪಿತೇ ಕುಚೇಲನೀ ।
ಗಿಷ್ಟ ಬಾಂಧವ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 41

ತನ್ನ ದೇಹಾತುರದೊಳಡವಿಯೊ । ಳನ್ಯರನು ಸಂಹರಿಸುತಿರುತಿರೆ ।
ನಿನ್ನ ನಾಮದೊಳಧಿಕವೆರಡಕ್ಷರವ ಬಣ್ಣಿಸುತ ॥
ಧನ್ಯನಾದನೆ ಮುನಿಕುಲದಿ ಸಂ । ಪನ್ನನಾದನು ನೀನೊಲಿದ ಬಳಿ ।
ಕಿನ್ನು ಪಾತಕವುಂಡೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 42

ನಿನ್ನ ಸತಿಗಳುಕಿದ ದುರಾತ್ಮನ । ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಬಂದವನ ಕರುಣದಿ ।
ಮನ್ನಿಸಿದ ಕಾರನ ದಯಾಪರಾಮೂರ್ತಿ ಎಂದೆನುತ ॥
ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿದ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿ । ಗಿನ್ನು ಇಹಪರವುಂಟು ಸದ್ಗುಣ ।
ರನ್ನ ಸಿರಿಸಂಪನ್ನ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 43

ವೀರರಾವಣನೊಡನೆ ಹೋರಿದ । ವೀರರಗ್ಗದ ಕಪಿಗಳವರೊಳು ।
ಮಾರುತ ನವನಿಗೇನು ಧನ್ಯನೋ ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟದಲಿ ॥

ಸೇರಿಸಿದ ನಿನ್ನಂತೆ ಕೊಡುವ ಉ । ದಾರಿಯಾವನು ತ್ರಿಜಗದೊಳಗಾ ।

ಕಾರಣದಿ ನಂಬಿದೆನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 44

ಶಿವಶಿವಾ ನೀ ಮಾಡಿದುಪಕಾ । ರವನು ಮರೆತವರುಂಟೆ ಪಾಪದಿ ।

ನವೆದಳಾಮಿಳಗೊಲಿದ ಪ್ರಾಣವಿಯೊಗಕಾಲದಲಿ ॥

ಆವನವರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸದೆ ಕಾಯ್ದವನು ಮಿಕ್ಕಾ ।

ದವರಿಗುಂಟೇ ಕರುಣ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 45

ಹೆತ್ತಮಗಳು ಮದುವೆಯಾದವ । ನುತ್ತಮನು ಗುರುಪತ್ನಿಗಳುಪಿದ ।

ಚಿತ್ತಜನು ಮಾವನ ಕೃತಘ್ನನು ನಿನಗೆ ಮೈದುನನು ॥

ಹೊತ್ತು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಮದಲಿ ಮುನಿ । ಪೋತ್ತಮನ ಮಡದಿಯನು ನೆರೆದವ ।

ಗಿತ್ತೆ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 46

ಇಲ್ಲಿಹನು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬೀ । ಸೊಲ್ಲು ಸಲ್ಲದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ನೀ ।

ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲನ್ಯತ್ರವೆಂಬುದನೆಲ್ಲ ಕೆಲಕೆಲರು ॥

ಬಲ್ಲರಿಳೆಯೊಳು ಭಾಗವತರಾ । ದೆಲ್ಲರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದ ಕುಜನರಿ ।

ಗಿಲ್ಲ ಸದ್ಗತಿ ನೋಡಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 47

ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತಿನಲಿ ನೀ ಮೈ । ಮರೆದು ಮದಗರ್ವದಲಿ ದೀನರ ।
ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವರೇ ॥
ಹರಹರ ಅನಾಥರನು ಪಾಲಿಸಿ । ಕೊಡುವ ಉದಾರಯೆಂಬೀ ।
ಬಿರುದ ಬಿಡುವರೆ ತಂದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 48

ದೀನ ನಾನು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಕೆ । ದಾನಿ ನೀನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಮತಿ ।
ಹೀನ ನಾನು ಮಹಾಮಹಿಮ ಕೈವಲ್ಯಪತಿ ನೀನು ॥
ಏನು ಬಲ್ಲೆನು ನಾನು ನೆರೆ ಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ ।
ಮಾನರುಂಟೇ ದೇವ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 49

ತರಳತನದಲ ಕೆಲವು ದಿನ ದುರು । ಭರದ ಗರ್ವದಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಮೈ ।
ಮರೆದು ನಿಮ್ಮಡಿಗೆರಗದಾದೆನು ವಿಷಯಕೇಳಿಯಲಿ ॥
ನರಕಭಾಜನನಾಗಿ ಕಾಮಾ । ತುರದಿ ಪರಧನ ಪರಸತಿಗೆ ಮನ ।
ಹರಿದ ಪಾಪವ ಕಳೆದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 50

ಮರೆದನಭ್ಯುದಯಲಿ ನಿಮ್ಮನು । ಮರೆಯೆನಾಪತ್ತಿನಲಿ ಹರಿಯೆಂ ।
ದೊರೆಯುವೆನು ಮನವೇಕಭಾವದೊಳಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ॥
ಮರೆದು ಬಾಹಿರನಾದವ ನೀ । ಮರೆವರೇ ಹಸು ತನ್ನ ಕಂದನ ।

ಮರೆವುದೇ ಮಮತೆಯಲಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 51

ದಾರುಣಿಗೆ ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾರುಮಂದಿ ನೃಪಾಲಕರು ಹದಿ ।
ನಾರಮಂದಿಯು ಧರಣಿಯನು ಮುನ್ನಾಳ್ದನೃಪರೆನಿತೋ ॥
ವೀರರನು ಮೆಚ್ಚಿದಳೆ ಧರಣೀ । ನಾರಿ ಬಹು ಮೋದದೊಳು ನಿನ್ನನು ।
ಸೇರಿ ಓಲೈಸುವಳು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 52

ಭಾರಕರ್ತನು ನೀನು ಬಹು ಸಂ । ಸಾರಿಯೆಂಬುದು ನಿಗಮತತಿ ಕೈ ।
ವಾರಿಸುತಿದೆ ದಿವಿಜ ಮನುಜ ಭುಜಂಗರೊಳಗಿನ್ನು ॥
ಆರಿಗುಂಟು ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿನ್ನಂ । ತಾರು ಮುಕ್ತಿಯನೀವ ಸದ್ಗುರು ।
ವಾರು ಜಗದಧ್ಯಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 53

ಗತಿವಿಹೀನರಿಗಾರು ನೀನೇ । ಗತಿಕಣಾ ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಡುಸ ।
ದ್ಗತಿಯ ನೀನೆಲೆ ದೇವ ನಿನಗಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ ॥
ಶ್ರುತಿವಚನವಾಡುವುದು ಶರಣಾಗತರ ಸೇವಕನೆಂದು ನಿನ್ನನು ।
ಮತಿವಿಡಿದು ನಂಬಿದೆನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 54

ಈಗಲೋ ಈ ದೇಹವಿನ್ನಾ । ವಾಗಲೋ ನಿಜವಿಲ್ಲವೆಂಬುದ ।

ನೀಗ ತಿಳಿಯದೆ ಮಡದಿ ಮನೆ ಮನೆವಾರ್ತೆ ಎಂದೆಂಬ ॥

ರಾಗಲೋಭದಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಂದಣ । ತಾಗು ಬಾಗುಗಳರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸ ।

ಮಾಗಮವ ಬಯಸುವೆನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 55

ಮಾಂಸ ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ । ನವಮಾಸ ಜನನಿಯ ಜಠರದೊಳಗಿರು ।

ವಾ ಸಮಯದಲಿ ವೃತ್ತಿಯನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಭುವಾರು ॥

ನೀ ಸಲಹಿದವನಲ್ಲವೇ ಕರುಣಾ ಸಮುದ್ರನು ನೀನಿರಲು ಕಮ ।

ಲಾಸನನ ಹಂಗೇಕೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 56

ಬಲು ಮೃಗ ಮರವು ಪಕ್ಷಿ ಕೀಟಕ । ಜಲಷರೌಘದಿ ಜನಿಸಿದೆನು ಕೋ ।

ಐಲೆಗೊಳಿಸಬೇಡಕಟ ಮಾನವನಾದ ಬಳಿಕಿನ್ನು ॥

ಕೊಲಿಸದಿರು ಯಮನಿಂದ ಮುರಚದ । ಒಲಿದು ನಿನ್ನನು ಭಜಿಸುವವರಿಗೆ ।

ಕೊಲೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 57

ಪಂಚಭೂತದ ಕಾಯದೊಳು ನೀ । ವಂಚಿಸದೆ ಇರುತಿರಲು ಪೂರ್ವದ ।

ಸಂಚಿತದ ಫಲವೆನ್ನಲೇಕಿದು ಮರುಳುತನದಿಂದ ॥

ಮಿಂಚಿದವರಿನ್ನುಂಟೆ ತಿಳಿಯೆ ಪ್ರ । ಪಂಚವೆಲ್ಲಕೆ ತಪ್ಪಿದವನೀ ।

ಕೊಂಚಗಾರನೆ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 58

ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮೂತ್ರದ । ಬಲಗಳಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಪದವಿಯ ।
ಫಲ ಕಾಣದೆ ಹೊಲವು ತಪ್ಪಿದೆನೆನ್ನ ದೇಹದಲಿ ॥
ಒಲಿದು ನೀನಿರೆ ನಿನ್ನ ಸಲುಗೆಯ ಒಲುಮೆಯಲಿ ಬರಸೆಳೆವ ಮುಕುತಿಯ ।
ಲಲನೆಯನೆ ತಳುವಿಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 59

ಎತ್ತಿದೆನು ನಾನಾ ಶರೀರವ । ಹೊತ್ತಲಿಸಿದೆನು ಸಲೆ ಬೇ ।
ಸತ್ತು ನಿನ್ನಯ ಪದವ ಕಾಣದೆ ತೊಳಲಿಬಳಲಿದೆನು ॥
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಹುಟ್ಟೆ ಹಿಂಗುವ । ಸತ್ತ ತೊಡಕನು ಮಾಣಿಸಲೆ ಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನೆ ಮನವೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 60

ಇಂದು ಈ ಜನ್ಮದಲಿ ನೀನೇ । ಬಂಧು ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದಲಿ ಬಳಿ ।
ಸಂದು ಮುಂದಣ ಜನ್ಮಕಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಇರುತಿರಲು ॥
ಎಂದಿಗೂ ತನಗಿಲ್ಲ ತನಸಂ । ಬಂಧ ನಿನ್ನದು ಎನಗೆ ನೀ ಗತಿ ।
ಯೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದೆನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 61

ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಜನನಿಯರ ಮೊಲೆ । ಯುಣಿಸಲಾಪಯಬಿಂದುಗಳನದ ।
ನೆಣಿಸಲಳವೇ ಸಪ್ತಸಾಗರಕಧಿಕವೆನಿಸುವುದು ॥
ಬಣಗು ಕಮಲಜನದಕೆ ತಾನೇ । ಮಣೆಯಗಾರನು ಈತ ಮಾಡಿದ ।

ಕುಣಿಕೆಗಳ ನೀ ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 62

ಲೇಸಕಾಣೆನು ಜನನ ಮರಣದಿ ಘಾಸಿಯಾದೆನು ನೊಂದೆನಕಟಾ ।
ಲೇಸೆನಿಸಿ ನೋಡಲು ಪರಾಪರವಸ್ತು ನೀನಾಗಿ ॥
ನೀ ಸಲಹುವವನಲ್ಲವೇ ಕರುಣಾ ಸಮುದ್ರನು ನೀನಿರಲು ಕಮ ।
ಲಾಸನನ ಹಂಗೇನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 63

ಕಾಮುರುಷರ್ಯೆದಾರುಮಂದಿ ಸ । ಮೀಪದಲಿ ಕಾಡುವರು ಎನ್ನೆನು ।
ನೀ ಪರಾಮರಿಸದೆ ಪರಾಕಾಗಿಹುದು ಲೇಸಲ್ಲ ॥
ಶ್ರೀಪದಾಬ್ಜದ ಸೇವೆಯಲಿ ನೆರೆ ಪಾಪವನು ಪರಿಹರಿಸೇ ನೀ ನಿಜ ।
ರೂಪಿನಲಿ ಬಂದೊಳಿದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 64

ಐದು ತತ್ವಗಳಾದವೊಂದಕ್ಕೈದು ಕಡೆಯಲಿ ತತ್ವವಿಪ್ಪ ।
ತ್ತೈದು ಕೂಡಿದ ತನುಳೆನಲಿ ವಂಚಿಸದೆ ನೀನಿರಲು ॥
ಭೇದಿಸದೆ ಜೀವಾತ್ಮ ತಾ ಸಂ । ಪಾದಿಸಿದ ಸಂಚಿತ ಸುಕರ್ಮವ ।
ನಾದರಸಿ ಕೈಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 65

ಎಂಟುಗೇಣಿನ ದೇಹ ರೋಮಗಳೆಂಟುಕೋಟಿಯು ಕೀಲ್ಗಳರವ ।

ತ್ತೆಂಟು ಮಾಂಸಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನವೊಲಿದು ॥

ನೆಂಟ ನೀನಿರ್ದಗಲಿದಡೆ ಒಣ । ಹೆಂಟೆಯಲಿ ಮುಚ್ಚುವರು ದೇಹದ ।

ಲುಂಟೆ ಫಲ ಪುರುಷಾರ್ಥ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 66

ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾಧ್ಯಾನಜಪತಪ । ದಾನ ಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ನ ।

ಹೀನಕರ್ಮದೊಳುಲಿವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯುಂಟೆ ॥

ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು ಮುಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಡಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಗೆ ।

ನೀನೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 67

ಕೋಪವೆಂಬುದು ತನುವಿರಲಿ ನೆರೆ । ಪಾಪ ಪಾತಕದಿಂದ ನರಕದ ।

ಕೂಪದಲಿ ಮುಳುಗುವುದು ತಪ್ಪದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಲೇ ॥

ರಾಪುಮಾಡದೆ ಬಿಡನು ಯಮನು ನಿ । ರಪರಾಧಿಯ ನೋಡಿ ಕೀರ್ತಿಕ ।

ಲಾಪವನು ನೀ ಕಾಯ್ದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 68

ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರದೊಳಾಡುವವು ಚೈ । ತನ್ಯ ಸಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವು ।

ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರವು ತಪ್ಪಿದರೆ ಮೊಗ್ಗುಪವು ಹೂಹೆಗಳು ॥

ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವೆಲ್ಲಿಯ । ದನ್ಯ ಕರ್ಮಸುಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ।

ನಿನ್ನದೆಂದೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 69

ಒಡೆಯ ನೀನೆಂದರಿತು ನಾ ನೀ । ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಭಜಿಸದೆ ದುರುಳನಾದೆನು ।
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೋಹದಲಿ ಮನ ಸಿಲುಕಿತಡಿಗಡಿಗೆ ॥
ಮಡದಿಯಾರೀ ಮಕ್ಕಳಾರೀ । ಒಡಲಿಗೊಡೆಯನು ನೀನು ನೀ ಕೈ ।
ಪಿಡಿದು ಮುದದಲಿ ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 70

ವಂಟಿಸಿದ ಮುದಮುಖರು ಕೆಲಗಲ । ರುಂಟು ರಿಪುಗಳು ದಂಟಿಸುತ ಬಲು ।
ಕಂಟಕದಿ ಕಾಡುವರು ಕಾಯ್ಯೆ ಕಲುಷಸಂಹಾರ ॥
ಬಂಟನಲ್ಲವೆ ನಾನು ದೀನರ । ನೆಂಟನಲ್ಲವೆ ನೀನು ನಿನ್ನೊಳ ।
ಗುಂಟೆ ನಿರ್ದಯ ನೋಡಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 71

ದಂಡಧರನುಪಟಲದಿ ಮಿಗೆ ಮುಂ । ಕೊಂಡು ಮೊರೆಯಾಗುವವರ ಕಾಣೆನು ।
ಪುಂಡರೀಕೋದ್ಭವನ ಶಿರವನು ಕಡಿದು ತುಂಡರಿಸಿದ ॥
ಖಂಡಪರಶವು ರುದ್ರಭೂಮಿಯೊ । ಳಂಡಲೆದು ತಿರುಗುವನು ನೀನು ।
ದ್ದಂಡ ದೇವರದೇವ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 72

ಶಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಮಾಯೆ ಮಾಯಾ । ಶಕ್ತಿಯದು ತನುವಿನಲಿ ನೀ ನಿಜ ।
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನಿರಲು ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳಿಗಾರು ॥
ಯುಕ್ತಿಯೊಳಗಿದನರಿತು ಮನದಿ ವಿ । ರಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸುವಗೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ।

ಭಕ್ತಿಉಪಿ ಕಾರಣವು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 73

ಮೂರುಗುಣ ಮೊಳೆದೋರಿತದರೊಳು । ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ।
ರಂಜಿಸಿ ತೋರಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳ ರಚಿಸಿ ವಿಲಯದಲಿ ॥
ಮೂರು ರೂಪೊಂದಾಗಿ ಪ್ರಳಯದ । ವಾರಿಯಲಿ ವಟಪತ್ರಶಯನದಿ ।
ಸೇರಿದವ ನೀನೀಗ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 74

ನೀರಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯಂದದಿ । ತೋರಿಯಡಗುವ ದೇಹದೀ ಸಂ ।
ಸಾರ ಬಹಳಾರ್ಣವದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದೆನು ಪತಿಕರಿಸಿ ॥
ತೋರಿಸಚಲಾನಂದಪದವಿಯ ಸೇರಿಸಕಟಾ ನಿನ್ನ ವೋಲ್ನಮ ।
ಗಿನ್ನಾರು ಬಾಂಧವರುಂಟು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 75

ಹೊದ್ದಿ ನಿಲುವುದೆ ದರ್ಪಣದ ಮೇ । ಲುದ್ದುರುಳಿ ಬೀಳ್ವಂತೆ ನಿಮಿಷದಿ ।
ಬಿದ್ದುಹೋಗುವ ಕಾಯವೀ ತನುವೆಂಬ ಪಾಶದಲಿ ॥
ಬದ್ಧನಾದೆನು ಮಮತೆಯಲಿ ನೀ । ನಿದ್ದುದಕೆ ಫಲವೇನು ಭಕ್ತವಿ ।
ರುದ್ಧವಾಗದಪೋಲು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 76

ಕೇಳುವುದು ಕಡುಕಷ್ಟ ಕಷ್ಟದ । ಬಾಳುವೆಯ ಬದುಕೇನು ಸುಡುಸುಡು ।

ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರು ಈ ಸಂಸಾರದೇಳಿಗೆಯು ॥

ಬಾಳಬೇಕೆಂಬವಗೆ ನೆರೆ ನೀ । ಮ್ಮೊಳಿಗವ ಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯೊ ।

ಳಾಳಿ ಬದುಕುವುದುಚಿತ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 77

ದೇಹಧಾರಕನಾಗಿ ಬಹುವಿಧ । ಮೋಹದೇಳಿಗೆಯಾಗಿಮುಕುತಿಗೆ ।

ಬಾಹಿರನು ವಿಷಯಾದಿಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ॥

ದೇಹವೀ ಸಂಸಾರವೆನ್ನದೆ । ಮೋಹಿಸುವ ಮತಿಗೇಡಿ ಮಾನವ ।

ಸಾಹಸಿಯೆ ಸಟೆಮಾತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 78

ಅಳಿವ ಒಡಲನು ನೆಚ್ಚಿವಿಷಯಂ । ಗಳಿಗೆ ಕಾತುರನಾಗಿ ಮಿಗೆ ಕಳ ।

ವಳಿಸಿ ಕಾಲನ ಬಳಿಗೆ ಹಂಗಿಗನಾಗಿ ಬಾಳುವರೆ ॥

ತಿಳಿದು ಮನದೊಳು ನಿನ್ನ ನಾಮಾವಳಿಯ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ತಂದುಪಾಪವ ।

ಕಳೆದ ಬದುಕೇ ಲೇಸು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 79

ವರುಷ ನೂರಾಯುಷ್ಯವದರೊಳ । ಗಿರುಳು ಕಳೆದೈವತ್ತು ಐವ ।

ತ್ತರಲಿ ವಾರ್ಧಿಕ ಬಾಲ್ಯ ಕೌಮಾರದಲಿ ಮೂವತ್ತು ॥

ಇರದೆ ಸಂದದು ಬಳಿಕ ಇಪ್ಪ । ತ್ವರುಷವದರೊಳಗಾದುದಂತಃ ।

ಕರಣ ನಿನ್ನೊಳು ತೋರಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 80

ಊರು ತನಗೊಂದಿಲ್ಲ ಹೊತ್ತ ಶ । ರೀರಗಳ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ತಾ ಸಂ ।
ಸಚ್ಚಾರಿಸ್ಥ ದಳವಿಲ್ಲ ನುಡಿಯದ ಭಾಷೆಮತ್ತಿಲ್ಲ ॥
ಬೇರೆ ಹೊಸತೊಂದಿಲ್ಲ ಉಣ್ಣದ । ಸಾರವಸ್ತುಗಳಿಯತನು ಸಂ ।
ಚಾರವೀ ಬಗೆಯಾಯ್ತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 81

ಗೋಪುರದ ಭಾರವನು ಗಾರೆಯ । ರೂಪದೋರಿದ ಪ್ರತಿಮೆಯಂದದೋ ।
ಳೀಪರಿಯ ಸಂಸಾರಭಾರವನಾರು ತಾಳುವರು ॥
ತಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದು ಮನುಜನು । ಕಾಪಥವನ್ನೈದುವನು ವಿಶ್ವ ।
ವ್ಯಾಪಕನು ನೀನಹುದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 82

ಬೀಜವೃಕ್ಷದೊಳಾಯ್ತು ವೃಕ್ಷಕೆ । ಬೀಜವಾರಿಂದಾಯ್ತು ಲೋಕದಿ ।
ಬೀಜವೃಕ್ಷ ನ್ಯಾಯವಿದ ಭೇದಿಸುವರಾರಿನ್ನು ॥
ಸೋಸಿಗವ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನೊಳು । ರಾಜಿಸುತ ಮೊಳೆದೋರುವದು ಸುರ ।
ರಾಜನಂದನನಮಿತ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 83

ತೊಗಲು ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ನಾಲಕು । ಬಗೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲಿ ಇದರೊಳು ।
ನೆಗಳದೀ ಚೌಷಷ್ಟಿ ಲಕ್ಷಣ ಜಾತಿಧರ್ಮದಲಿ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ನಾಮಾಂಕಿತದ ಜೀ । ವಿಗಳದೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ನಾಮದಿ ।

ಜಗಕೆ ತೋರುತ್ತಿಹುದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 84

ಹೂಡಿದೆಲು ಮರಮುಟ್ಟು ಮಾಂಸದ । ಗೋಡೆ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ ನರವಿನ ।
ಕೂಡೆ ಹಿಂಡಿಗೆ ಬಿಗಿದ ಮನೆಯೊಳಾತ್ಮ ನೀನಿರಲು ॥
ಬೀಡು ತೊಲಗಿದ ಬಳಿಕಲಾ ಸುಡು । ಗಾಳಿನಲಿ ಬೆಂದುರಿವ ಕೊಂಪೆಯ ।
ನೊಡಿ ನಂಬಿರಬಹುದೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 85

ಬೀಗಮುದ್ರೆಗಳಿಲ್ಲದೂರಿಗೆ । ಬಾಗಿಲುಗಳೊಂಬತ್ತು ಹಗಲಿರು ।
ಳಾಗಿ ಮುಚ್ಚದೆ ತೆರದಿಹುದು ಜೀವಾತ್ಮ ತಾನಿರುತ ॥
ನೀಗಿ ಎಲ್ಲವ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬೇಗದಿ । ಹೋಗುತಿಹ ಸಮಯದಲಿ ಇರುವ ।
ರಾಗಬಲ್ಲರೆ ನೀನೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 86

ಕೀಲು ಬಿಲಿದಿಹದೈದು ತಿರುಗುವ । ಗಾಲಿಯರಡರ ರಥಕೆ ತ್ರೈಗುಣ ।
ಶೀಲನೋರ್ವನು ಸಂಚರಿಸುತಿಹನಾ ರಥಾಗ್ರಹದಲಿ ॥
ಕೀಲು ಕಡೆಗೊಂದೂಡಿ ಬೀಳಲು । ಕಾಲಗತಿ ತಪ್ಪುವುದು ಅದರನು ।
ಕೂಲ ನಿನ್ನೊಳಗಿಹುದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 87

ಬಿಗಿದ ರಕುತದ ರೋಮಕೂಪದ । ತೊಗಲ ಕೋಟೆಯ ನಂಬಿ ರೋಗಾ ।

ದಿಗಳ ಮುತ್ತಿಗೆ ಬಲಿದು ಜೀವನ ಪಿಡಿಯಲನುವಾಯ್ತು ॥

ವಿಗಡ ಯಮನಾಳು ಬರುತಿರೆ । ತೆಗೆದು ಕಾಲನ ಬಲವ ಬಲು ಮು ।

ತ್ತಿಗೆಯನಿದ ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 88

ವಾರುಣಗಳೆಂಟೆಸೆವ ನಗರಕೆ । ದ್ವಾರವೊಂಬತ್ತವಕೆ ಬಲು ಮೊನೆ ।

ಗಾರರಾದಾಳುಗಳ ಕಾವಲುಗಾರರನು ಮಾಡಿ ॥

ಆರರಿಯದಂತರೊಳಗೆ ಹೃದ । ಯಾರವಿಂದದಿ ನೀನಿರಲು ಬರಿ ।

ದೂರ ನಿನಗುಂಟೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 89

ಪೇಳಲಿನ್ನಳವಲ್ಲವೀಗೆಮ । ನಾಳುಗಳು ನೆರೆಯಂಗದೇಶವ ।

ಧಾಳಿಮಾಡುವರಕಟಕಟ ಸೆರೆ ಸೂರೆಗಳ ಪಿಡಿದು ॥

ಕಾಳುಮಾಡುವರಿನ್ನು ತನುವಿದು ಬಾಳಲರಿಯದು ಕೋಟೆಯವರಿಗೆ ।

ಕೋಳುಹೋಗದ ಮುನ್ನ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 90

ನಾಲಿಗೆಯು ನಾಸಿಕವು ನಯನ । ಕಪಾಲ ಪದ ಪಾಣಿಗಳ ತನುವಿನ ।

ಮೂಲಕರ್ತವಿನಲಿ ಪರಿಚಾರಕರು ತಾವಾಗಿ ॥

ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುತಿರ್ದ ಕಡೆಯಲಿ । ಕಾಲ ತೀರಿದ ಬಳಿಕಲದರನು ।

ಕೂಲ ನಿನ್ನೊಳಗಿಹುದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 91

ಸತ್ತವರಿಗಲಲೇಕೆ ತನ್ನನು ಹೊತ್ತವರು ಹೆತ್ತವಗುಗಳು ತಾ ।
ಸತ್ತು ಹೋಗುವರಲ್ಲದುಳಿದವರೆ ಮರುಗಲೇಕಿನ್ನು ॥
ಮೃತ್ಯು ಬೆನ್ನಿನೊಲಿಹುದು ತಾವಿ । ನ್ನತ್ತು ಮಾಡುವುದೇನು ಪೂರ್ವದ ।
ತೆತ್ತಿಗನು ನೀನೀಗ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 92

ಮಣ್ಣು ಮಣ್ಣೊಳುದಿಸಿರಲು । ಮಣ್ಣು ಗೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ರಂಜಿಸಿ ।
ಮಣ್ಣಿನಾಹಾರದಲಿ ಜೀವವ ಹೊರೆದು ಉಪಚರಿಸಿ ॥
ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ ದೇಹವ । ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಬೇಡ ಜ್ಞಾನದ ।
ಕಣ್ಣದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 93

ಬೀಯವಾಗುವ ತನುವಿನಲಿ ನಿ । ರ್ದಾಯಕನು ನೀನಿರ್ದು ಅತಿ ಹಿರಿ ।
ದಾಯ ಸಂಬಡಿಸುವರೆ ನೀನನುಕೂಲವಾಗಿರ್ದು ॥
ತಾಯನಗಲಿದ ಶಿಶುವಿನಂದದಿ । ಬಾಯಬಿಡುವಂತಾಯ್ತಲೇ ಚಿಂತಾ ।
ದಾಯಕನೆ ಬಿಡಬೇಡ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 94

ಮೊದಲು ಜನನರಿಯೆ ಮರಣದ ಹದನ ಕಡೆಯಲಿ ತಿಳಿಯೆ ನಾನು ।
ಮಧ್ಯದಲಿ ನೆರೆ ನಿಪುಣನೆಂಬುದು ಬಳಿಕ ನಗೆಗೇಡು ॥

ಮೊದಲುಕಡೆ ಮಧ್ಯಗಳ ಬಲ್ಲವ । ಮದನಜನಕನು ನೀನು ನಿನ್ನಯ ।

ಪದಯುಗವ ಬಯಸುವೆನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 95

ಸಾರವಿಲ್ಲದ ದೇಹವಿದು ನಿ । ಸ್ಸಾರವಾಗಿಹ ತನುವಿನಲಿ ಸಂ ।

ಚಾರಿಯಾಗಿಹ ನೀನಿದ್ದು ಕಡೆಯಲಿ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುತಲಿ ॥

ದೂರ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಿಯಪ । ದೂರ ಹೊರಿಸಿದೆ ಜೀವನದಲಿ ಇದ ।

ನಾರು ಮೆಚ್ಚುವರಕಟ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 96

ಅಂಡವೆರಡುದ್ಭವಿಸಿದವು । ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವದರೊಪಾದಿಯಲಿ ಪಿಂ ।

ಡಾಂಡವೆಸೆದುದು ಸ್ಥೂಲಕಾರಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನಲಿ ॥

ಅಂಡ ನಿನ್ನಯ ರೋಮಕೂಪದೊ । ಳಂಡಲೆದವಖಿಲಾಂಡವಿದು ಬ್ರ ।

ಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 97

ಒಂದು ದಿನ ತನುವಿನಲಿ ನಡೆವುದು । ಭಾಸ್ಕರಸ್ವರಗಳಿಪ್ಪ ।

ತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದಾನೂರನು ಏಳುಭಾಗದಲಿ ॥

ಬಂದದನು ಉಡುಚಕ್ರದಲ್ಲಿಗೆ । ತಂದು ಧಾರೆಯನೆರೆದ ಮುನಿಕುಲ ।

ವೃಂದಹೃದಯನು ನೀನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 98

ತೊಲಗುವರು ಕಡೆಕಡೆ ತಾ ಹೊಲೆ । ಹೊಲೆನುತ ಕಳವಳಿಸಿ ಮೂತ್ರದ ।

ಬಿಲದೊಳಗೆ ಬಂದಿಹುದು ಕಾಣ ಬರಿದೆ ಮನನೊಂದು ॥

ಜಲದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದರೆ ತೊಲಗದು । ಹೊಲಗೆಲಸವೀದೇಹದೊಳು ನೀ ।

ನೆಲೆಸಿರಲು ಹೊಲೆಯುಂಡೆ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **99**

ಬರಿದಹಂಕಾರದಲಿ ತತ್ವದ । ಕುರುಹ ಕಾಣದೆ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ।

ಜರೆದು ವೇದ ಪುರಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೋದಿ ಫಲವೇನು ॥

ನರರು ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಮಾಡಿದ । ದುರಿತವಡಗಲು ನಿನ್ನ ನಾಮ ।

ಸ್ಮರಣೆಯೊಂದೇ ಸಾಕು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **100**

ಎಂಜಲೆಂಜಲು ಎಂಬರಾನುಡಿ । ಎಂಜಲಲ್ಲವೆ ವಾರಿ ಜಲಚರ ।

ಎಂಜಲಲ್ಲವೆ ಹಾಲು ಕರುವಿನ ಎಂಜಲೆನಿಸಿರದೆ ॥

ಎಂಜಲೆಲ್ಲಿಯನೆಲ್ಲಯುಂ ಪರ । ರೆಂಜಲಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಭಾವಿಸ ।

ಲೆಂಜಲುಂಟೇ ದೇವ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **101**

ಕೇಳುವುದು ಹರಿಕಥೆಯ ಕೇಳಲು । ಹೇಳುವುದು ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮನದಲಿ ।

ತಾಳುವುದು ಹಿರಿಯದಾಗಿ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ॥

ಊಳಿಗವ ಮಾಡುವುದು ವಿಷಯವ । ಹೂಳುವುದು ನಿಜಮುಕ್ತಿ ಕಾಂತೆಯ ।

ನಾಳುವುದು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ **102**

ಈ ತೆರೆದೊಳಚ್ಯುತನ ನಾಮದ । ನೂತನದಿ ವಸುಧಾತಲದಿ ವಿ ।
ಖ್ಯಾತಿ ಬಯಸದೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ ಭಾಮಿನಿಯ ವೃತದಲಿ ತಾನು ॥
ನೀತಿಕೋವಿದರಾಲಿಸುವದತಿ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕೇಳ್ದವರಿಗೆ ಅಸುರಾ ।
ರಾತಿ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯ ಸುಖಗಳನೀವನನವರತ ॥ 103

ಬಾದರಾಯಣ ಪೇಳ್ದ ಭಾರತಕಾದಿಕರ್ತನು ದಾರ ಶ್ರೀಪುರ ।
ದಾದಿ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಗಂಕಿತವಾದ ಚರಿತೆಯನು ॥
ಮೇದಿನಿಯೊಳಿದನಾರು ಹೃದಯದೋ । ಳಾದರಿಸಿ ಕೇಳ್ದಪರು ಮುದದಲಿ ।
ಯಾದಿಮೂರುತಿ ವರಪುರಾಧಿಪನೊಲಿವನನವರತ ॥ 104

ಕುಲಗಿರಿಗಳನ್ವಯವ ಧಾರಿಣಿ ಜಲದ ಪಾವಕ ಮರುತ ಜಲ ನಭ ।
ಜಲಜಸಖ ಶೀತಾಂಶು ತಾರೆಗಳುಳ್ಳ ಪರಿಯಂತ ॥
ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಚರಿತೆಯು । ಒಲಿದು ಧರೆಯೊಳಗೊಪ್ಪುವಂದದಿ ।
ಚಲುವ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ ॥ 105

ನೂರುಕನ್ಯಾದಾನವನು ಭಾ । ಗೀರಥಿಸ್ನಾನವನು ಮಿಗೆ ಕೈ ।
ಯಾರ ಗೋವ್ಗಳ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಭೂಸುರರಿಗೊಲಿದು ॥

ಊರುಗಳನೂರಗ್ರಹಾರವ । ಧಾರೆಯೆರದಿತ್ತಂತೆ ಫಲ ಕೈ ।
ಸೇರುವುದು ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರದ ಕಥೆಯ ಕೇಳ್ದವರಿಗೆ ॥ 106

ಮೇರು ಮಂದರನಿಭಸುವರ್ಣವ ವಾರಿ । ಮಧ್ಯದೊಳಿರುವ ಅವನಿಯ ।
ನಾರಿಯರ ಗಾಯತ್ರಿ ಪಶುಗಳನ್ನಿತ್ತ ಫಲವಹುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಭಕ್ತಿಸಾರವ । ನಾರು ಓದುವವರಿಗನುದಿನ ।
ಚಾರುವರಗಳನ್ನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಪನಾದಿಕೇಶವನು ॥ 107

ಲೋಕದೊಳಗತ್ಯಧಿಕವೆನಿಸುವ । ಕಾಗಿನೆಲೆಸಿರಿಯಾದಿಕೇಶವ ।
ತಾ ಕೃಪೆಯೊಳಗೆ ನುಡಿದನು ಈ ಭಕ್ತಿಸಾರವನು ॥
ಜೋಕೆಯಲಿ ಬರೆದೋದಿಕೇಳ್ದರ । ನಾಕುಲದಿ ಮಾಧವನು ಕರುಣಿಪ ।
ಶ್ರೀಕಮಲವಲ್ಲಭನು ಮಿಗೆ ಬಿಡದಾದಿಕೇಶವನು ॥ 108

-: ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವು:-

ಮಂಗಳ ಶ್ಲೋಕ

ಮಂಗಳಂ ಜಗದಾದಿ ಮೂರ್ತಿಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರಿತಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಕರಕಲಿತಚಕ್ರವಿದಳಿತನಕ್ರನಿಗೆ
ಮಂಗಳಂ ದ್ರೌಪದಿಯ ಪೊರೆದಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಧ್ರುವರಾಜಗೊಲಿದಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಬೇಲೂರ ಚೆನ್ನಿಗ ಕೇಶವಗೆ

- ಮಂಗಳಂ -